

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Umeščenje knezoškofa dr. Jakoba Misije.

V Ljubljani 14. decembra.

Kakor je bil slovesen prihod našega vladika in je Ljubljanskega mesta prebivalstvo novega knezoškofa dr. Misijo radostnim srcem pozdravljalo, isto tako vršilo se je slovesno tudi umeščenje.

Radost bila je viditi in slišati v vseh krogih prebivalstva in, kolikor nam znano, ni bilo še tako sijajnega umeščenja, kakor je bilo današnje. Že rano v jutro pomikala se je po ulicah mestnih vesela množica došlih vernikov z dežele, mej njimi veliko število duhovnikov, ki so hiteli proti semenišču, da se ondu zbero in uvrste k slovesnemu sprevodu.

Ob 9. uri nastopala so društva: „Sokol“ in veteransko društvo Ljubljansko z zastavama, prostovoljna požarna bramba Ljubljanska in ognjegasci z Iga, iz Šmarija, in z Viča v svojih ličnih opravah. Katoliško rokodelsko društvo, katoliško društvo za Kranjsko itd. itd.

Poveljnik požarne brambe Ljubljanske, g. Doberlet, uredil je špalir od stolne cerkve okolu mestnega vodnjaka pa do škofijskega dvorca.

Ob 9¹/₂ ure prišli so zvoniti v stolni cerkvi, in v frančiškanski. Stolni kapitelj Ljubljanski z drugo duhovščino, — bilo je gotovo nad sto duhovnikov z dežele, — pride iz bogoslovnice, kjer so se duhovniki zbirali, v škofijski dvor, da novega kneza sprejmejo v slovesnem sprevodu v stolno cerkev. Mej zvonjenjem vseh zvonov Ljubljanskih cerkva in gromenjem topov z Ljubljanskega gradu prišel se je slovesni sprevod. Na čelu bil je Marijanski zavod, potem Alojzijevešče, s svojima vodjama gg. c. k. profesorjema Zupanom in Svetino, oo. kapucini in frančiškani iz Ljubljane, Rudolfovega, Kamnika, Krškega in Škofje Loke, (na čelu gvardijan o. Kalist Medic), potem kapiteljski križ, gg. bogoslovci, oo. lazaristi, nad 50 duhovnih pomočnikov z dežele in iz mest, župniki z dežele in iz mest, za njimi dekani z dežele, duhovni in konzistorijalni svetniki, kolegijalni kapitelj Novomeški, stolni kapitel Ljubljanski, vsega vkupe nad 200 duhovnih. Pod nebom, ki so ga nosili gg. bogoslovci šel je knez in škof dr. Misija. Na glavi imel je krasno umeteljno izdelano mitro, ognren pa je bil z belim bogato v zlatu, vezanim plaščem. Na prsih mu je na težkejši zlatej verižici visel lep križ, darilo Sekovške duhovščine.

Za knezoškofom vrstili so se razni dostojanstveniki: deželni predsednik baron Winkler, dvorni svetnik grof Chorinsky, deželni glavar grof Thurn z deželnima odbornikoma cesarskim svetnikom Murnikom in Dežmanom, deželne sodnije predsednik g. Kapretz, podpredsednik g. Kočevvar, državni pravdnik g. Persche in mnogi deželne sodnije svetovalci, kupčijske zbornice predsednik g. Kušar, podpredsednik g. I. N. Horak, finančni nadsvetnik g. Dimitz, finančne prokureture načelnik g. dr. Račič, župan Ljubljanskega mesta g. Peter Grasselli in podžupan V. Petričič, mestni odborniki: Klein, Pakič, Ničman, Hribar, dr. Tavčar, Ledenik, magistratni svetnik Vontina in magistratni tajnik Zamida, mnogo gospodov učiteljev srednjih in ljudskih šol Ljubljanskih. V cerkvi so pričakovali prevzvišenega g. knezoškofa FML. baron Reinländer, polkovnik domačega pešpolka g. Heirovsky, polkovnik gosp. Schwara in mnogo družih častnikov, mej njimi vojaški župnik gospod Pribožič.

Pri vstopu v stolno cerkev zapel je generalni vikar g. kanonik Pauker, ko je podal knezoškofu kropilo „Te deum laudamus“, na kar so peveci pod vodstvom g. Försterja krepko in ubrano zapeli zahvalno pesen. Cerkevni obredi vrše se potem po programu, v našem listu že objavljenem. Po skoro pol ure trajajočem čitanji cesarskega volilnega in papeževih apostolskih pisem pozdravil je generalni vikar g. kanonik pl. Pauker kneza in škofa dra. Misijo v latinskem krepkem govoru. G. pl. Pauker prevzel je nagovor tako rekoč v zadnjem trenutku mesto obolelega stolnega prošta Zupana. G. generalni vikar zaklical je novemu knezu in škofu ponovljeno „Ave!“ Pozdravljaj ga je v imenu stolnega kapitelja, v imenu duhovščine, v imenu vsega vernega naroda na Kranjskem in mu polagal blagor vernikov na srce.

Knez in škof dr. Misija odgovarjal je v prelepem latinskem govoru. Naglašal je njemu itak že znano toli uspešno versko delovanje kranjske duhovščine, katera po pravici slovi po svetu. Duhovščina naj deluje v tem smislu še nadalje, saj jej olajšuje delovanje pobožni narod škofije Ljubljanske. Naloga, katero je prevzel, pravi g. knez in škof je njemu teška, manjka mu, dasi je kot apostelj od Boga poslan, morebiti potrebnih močij, a upa, da bode v

sporazumljeni s toli izvrstnimi sodelavci v vinogradu gospodovem isto gotovo povoljno izvršil. Škofov govor je napravil velik utis za zbrane duhovnike.

Po poklanjanji, pri katerem so duhovniki poljubovali škofov prstan, služil je škof veliko sv. mašo, pri kateri so pevci pod g. Foersterja vodstvom izvrstno peli. Glavne dele maše markiral je strel iz topov na Gradu.

Po končanej cerkveni slavnosti vrnil se je škof v svojo palačo, kjer so mu čestitali: stolni kapitelj Ljubljanski in Novomeški, dekani, župniki in drugo duhovenstvo, potem pa načelniki raznih uradov, baron Winkler, deželni glavar grof Thurn, F. M. L. baron Reinländer, župan Ljubljanski g. Grasselli, predsednik kupčijske zbornice gosp. Kušar itd. itd.

Popoldne ob 2. uri bil je banket v veliki dvorani. Povabljeni so bili razun gg. kanonikov, dekanov, mestnih Ljubljanskih župnikov nekaterih sorodnikov in prijateljev g. knezoškofa: deželni predsednik baron Winkler, deželni glavar grof Thurn, deželne sodnije predsednik g. Kapretz in podpredsednik g. Kočevvar, državni pravdnik g. Persche, dvorni svetnik grof Chorinsky, kupčijske zbornice predsednik g. Kušar, župan Ljubljanski gosp. Grasselli, kmetijske družbe predsednik baron Wurzbach, F. M. L. baron Reinländer, polkovnik domačega pešpolka g. Heirovsky, polkovnik kranjskih brambovcev g. Schwara, polkovnik in podpolkovnik topničarskega polka itd. Prvo napitnico na presvitlega cesarja in na sv. očeta papeža napil je knezoškof dr. Misija. (Strel na gradu.) Napilo se je nadalje na g. knezoškofa in deželnega predsednika zdravje.

Druga duhovščina, ki ni bila povabljena v dvorec, bila je pogoščena v bogoslovnici. Tudi tam so se glasile krepke napitnice na cesarja in sv. očeta, na knezoškofa itd. Ob 6. uri bil je na obeh krajih obed končan. Vsa slavnost vršila se je v najlepšem redu, za kar gre hvala mestnemu redarstvu in njega načelniku g. Bertolu.

Dveletna sodnja praksa.

Po cesarski naredbi z 10. dne oktobra 1854 morajo sodniški kandidatje najmanj jedno leto sodnje prakse opraviti, predno smejo k praktičnemu sodniškemu izpitu. V teh tridesetih letih, od kar je

LISTEK.

Rodbinska sreča.

(Roman grofa L. N. Tolstega, poslovenil L. P.)

Drugi del.

III.

(Dalje.)

— Oprostite, rekla sem hladno in hotela osvoboditi roko, pa čipke mojega rokava so se natakile na njegove gume. Nagnil se je k meni, začel spravljati čipke z gumb in njegovi prsti brez rokov so se dotaknili moje roke. Nekako novo čuvstvo, ki ni bilo ne strah ne veselje, me je kakor mraz pretreslo po hrbtu. Pogledala sem ga, da bi s hladnim pogledom izrazila vse preziranje, ki ga čutim k njemu; pa moj pogled ni izrazil tega, ampak izrazil je le strah in nemir. Njegove goreče, mokre oči, so prav zraven mojega obraza strastno gledale na me, na moj vrat, moje prsi, obe njegovi roki sta držali moji nad členkami, njegova odprta ustna govorila so nekaj, govorila, da me on ljubi, da sem jaz zanj vse, in

njegova ustna so se približevala meni, in njegovi roki sta me vedno krepkeje stiskali in žgali. Ogenj je švigal po mojih žilah, prod očmi se mi je delala tema, trepetala sem, in besede, s katerimi sem ga hotela ustaviti, so mi obtičale v grlu. Pri tej priči sem začutila poljub na mojem lici, vsa sem se tresla, mraz me je spreletal in obstala sem. Nesem mogla ne govoriti, ne dvigati se in želela sem, sama ne vem kaj. Vse to je trpelo samo jeden trenutek. Pa ta trenutek je bil strašen! Do dobrega sem ga spoznala ta trenutek. Razumela sem sedaj dobro njegov obraz: to nizko čelo, ki se je videlo izpod slavnika, in bilo podobno čelu mojega moža, ta lep raven nos, z napetima nosnicama, te dolge, zasukane brke in brado, ta gladka lica in zagorel obraz. Sovražila in bala sem se ga, tako zopern mi je bil; pa to trenutje je vendar silni odziv vzbujala v meni strast in nemir tega zopernega, tujega človeka! Nekaj me je silno vleklo udati se poljubom teh surovih in ob jednem lepih ust, in objemem teh belih rok s tankimi žilami in s prstani na prstih. Silno me je vleklo v brezno prepovedanih slastij, ki se je odpiralo pred menoj...

„Tako sem nesrečna, mislila sem, pa še se večje in večje in večje nesreče zbirajo nad mojo glavo.“

Objel me je z jedno roko in nagnil se k mojemu obrazu. „Ali naj se še vedno več sramote in greha zbere nad mojo glavo.“

— Jai vous aime, rekel je tiho z glasom, ki je bil podoben glasu mojega moža. Moj mož in otrok sta mi prišla na misel, katera sta bila zame še nedavno tako draga, s katerima sem popolnem končala. Pa pri tej priči se je zaslišal izza ovinka glas L. M., katera me je klicala. Prišla sem k sebi, iztrgala svojo roko in, ne da bi ga bila pogledala, stekla za L. M. Seli sva na voz, in zdaj sem se ozrla nanj. Odkril se je in rekel mi je nekaj smeje se. On ni razumel moje neizrekljive nevolje k njemu, katero sem čutila to trenutje.

Življenje se mi je zdelo tako nesrečno, bodočnost tako brez vsega upanja, proteklost tako črna! L. M. je govorila z menoj, pa jaz je nesem razumela. Zdelo se mi je, da govori z menoj iz pomilovanja, da bi skrila zaničevanje, katero vzbujam jaz v njej. V vsakej besedi, v vsakem pogledu sem čutila to

rečena naredba v moči in v življenji, pa so se zakoni neizmerno pomnožili in tolikanj je naraslo gradivo, ki ga bodoči sodnik točno poznati in prav rabiti mora, da jednoletna sodnja praksa že dolgo več ne zadostuje, marveč je dveletno pripravljanje za sodniški izpit potrebno in pravilno postalo. Zakona osnova tedaj, ki jo je državni zbor skoro soglasno odobril v 9. dan t. m., ne ustanavlja nič novega, nego daje že postoječemu stanju zakona pečat.

Rečena osnova pa ne podaljša le sodnje prakse nego določuje pravo. Tako se v njej dovoljuje nadaljevanje prakse v nedoločeni čas, kar se je v sodniških krogih dosedaj močno pogrešali. Ker avanzement gre čedalje bolj rakovo pot, dogajalo se je, da sodniški pripravnik celo po dovršnih treh letih sodnje svoje prakse avskultantom ni bil imenovan. To, potem pa okolnost, da še kandidatu, če je neradovoljno prekinil prakso, le tá ni umirila za pokojnino, to dvoje plašilo je mnoge, da neso šli v pravosodno službo in se je bila bati, da bode primankovalo pripravnikov v tistih okrožjih višjega deželnega sodišča, kjer so avskultantje pozno imenovani. Zatorej § 3 novega zakona pravi, da se čas sodnje eventuelno državno-pravdniške prakse, izza uživotvorjenega zakona dovršuje, ako je bila nepretrgana in je koj za njo prišlo postoječim propisom primerno službovanje, ušteva od dne storjene obljube za primerno pokojnino.

Še druga določila bodočega zakona ustanavljajo pravi čas za pridodavanje javnih praktikantov k sodišču prve instancije, k okrajnemu sodu ali k državnemu pravdnstvu, dalje uravnavajo, koliko ima šteti sodnja praksa za službo čas in povedo tudi, kako je s pravnimi praktikanti ravnati disciplinarno. Za le-to postavilo se je načelo, da pravni praktikant ni sodniški uradnik, čeprav se mu praksa njegova more pogojno uštevati, in sicer za to ne, ker on samostalnih uradnih opravil opravljati ne sme in ker, različno od avskultanta, kateri priseže, samo obljubo stori. Vrh tega se je premislilo, da pravni praktikantje neso zgolj sodniški kandidatje nego tudi pripravniki za odvetniški in biležniški stan. Neumestno bi torej bilo, če bi se jih postavljalo pod disciplinarne propise za sodniške uradnike, in dal se jim je svoj disciplinarni ustav, ki pozna samo dvojno kazni: opominjanje in odpust. Osnove § 4 ima v sebi dotična določila in za praktikante tudi pravne pripomočke sklicevanja na pravosodnje ministerstvo.

Ako se ima v mislih pripravljajanje kandidata za bodoči juristični poseben poklic, potem je zasnovani zakon, ki ga je zbornica poslancev že odobrila in ga tudi zbornica gosposka potrditi utegne, hvale vreden in dobro došel juristom sploh. V dveh letih se pač vsak pripravnik praktični službi v vsem pravosodju po večjem priuči ter osvoji si potrebno bistroumnost za rabo pozitivnega zakona; zlasti določilo v § 1 rečenega zakona, da mu je namreč najmenj jedno leto služiti pri sodišču prve instancije, storilo bode, da, stoječ pod nepretrganim, tvornim nadzorom dotičnega referenta in prvosedaika sodišču, priuči se vsaj redovitosti, temeljitosti in točnosti uradaega poslovanja. Toda, naj so te intencije zakona še tako dobre in blagovite, s socialnega stališča opazovan je ta zakon jeden izmej tistih določil, ki tarejo ubožca in ga zavirajo v dosezanji namena, za katerega je tudi on ustvarjen in jedna-

kopravne svobode deležen. Zakonodavstvo je ta zakon ukrenilo, ne glede na to, ubožstvo kandidatov mu je „dira necessitas“ in neizprosno izvaja in prenaša njegove posledice v življenje! Seveda pravijo, da z uvedbo dveletne sodnje prakse postane kvalifikacija za sodništvo jednakopravna s kvalifikacijo za odvetništvo. Tudi v osnovi zakona, katera premeni nekoliko določil v odvetniškem zakonu z dne 6. julija 1868, je sodnja praksa, ki jo ima odvetniški kandidat-tlačan opraviti, raztegnena na dve leti, in ta osnova, predložena v prošli zborbi, dožene se sedaj v zbornici poslancev. Tako pravijo. Modrijani, ki jedno neprilichnost zagovarjate z drugo, ki zlodeja z Belcebubom izganjate!

Saj vsakdo vé, da se s to premembo odvetniškega zakona hoče utihotspiti za odvetniški stan stari „numerus clausus“ in znamenje nemško-liberalnega svobodoljubja, rectius samopašnosti, nič drugega ni ta ukrep, ki bode le poostiril klanec do odvetniškega vrha, kateri je že sedaj marsikomu samo zategadelj bil previsok, ker se ni bil v zlatu in srebru prizibal na svet! Z dveletno sodnjo prakso odvetniškega pripravnika torej zagovarjati dveletno sodnjo prakso sodniškega kandidata je nemoralno, a tudi nelogično je. Ako sodniški kandidat prakso opravlja dve leti, opravlja jo z zavestjo bodočega edjuta in pokojnine, ki mu je zagotovljena od dne storjene obljube, advokaturega kandidata pa urad rabi dve dolgi leti in kaj mu da država za to? Primera mej kandidatom odvetniškim in sodniškim je torej jako šepava. Pritisek uradniškega naraščaja je tolik, da uradom ni treba še neradovoljne pomoči odvetniških kandidatov. Državni poslanci bi torej samo iz ozirov za nekatere nižje-avstrijske odvetnike ne smeli glasovati za trd, ekskluziven, neliberalen zakon, kakeršen se jim sedaj usiljuje za izpremembo odvetniškega zakona. Ako je Hohenwartov klub ukrenil, da se je upirati takemu zakonu, to je prav naredil. Našim poslancem so domači naši časopisi že skušali dopovedati, da bi tak zakon sinom neimovitega slovenskega naroda ne hodil v prilog, ne bil v pospešilo njih nezavisnosti, značajnosti. Upati je torej, da bodo naši zastopniki po svojih močeh pomagali podirati dveletno sodnjo prakso, namenjeno tudi pripravnikom odvetniškim. M.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 12. decembra.

Danes pride v **državnem zboru** na vrsto zakon o podalšanji izimnega stanja za Dunaj in okolico. Poročilo poročevalčeve o tej zadevi omeaja, da je pravosodni minister objavil, da vlada misli v januarju predložiti državnemu zboru poseben socialističen zakon. Ta zakon bode določeval, da anarhističnih zločinov v naši državi ne bodo več sodili porotniki, ampak sodniki. Poleg tega bode ta zakon imel določila o zasledovanji in kaznovanji anarhistov. Na dalje misli tudi vlada predložiti državnemu zboru predlogo o uredbi prodaje razstrelbenih snovij. Kadar bode anarhistični zakon stopil v veljavo, bode vlada odpravila izimno stanje na Spodnjem Avstrijskem in zopet vpeljala porotne sodnije. — Vlada ne ki ne mara, da bi se v tem zasedanji državni zbor bavil z obširno volilno reformo, samo Dunajska predmestja naj se uvrste v mestno skupino. Z obširnejšo premembo volilnega reda naj se bode pa bavil prihodnji državni zbor, kajti sedanjí nema več časa.

delbergu, tem jasnejše se mi je predstavljal moj mož in tem strašnejše se mi je zdelo predstoječe svidenje. Vse mu bodem povedala vse obplakala s svojimi solzami, mislila sem in on mi bode odpustil. Pa jaz nesem vedela, kaj tacega „vse“ mu bodem povedala, in sama nesem verjela, da bi mi odpustil.

Ko sem stopila v sobo k možu in zagledala njegov miren, četudi začuden obraz, sem precej čutila, da mu ne morem ničesar povedati, ničesar priznati, ter ga ne morem prositi odpuščenja. Nepovedano gorje in kesanje moralo je ostati v meni.

Kaj si se izmislila? rekel je; — jaz sem jutri hotel k tebi potovati. Ko me je pa bolje pogledal v obraz, se je pa prestrašil. — Kaj ti je? kaj je s teboj? rekel je.

— Nič, odgovorila sem, in jedva zadrževala solze. — Za zmirom sem ostavila Baden. Pojdiva v Rusijo, četudi takoj jutri.

On je precej dolgo molčal in pazljivo me pogledal.

— Nu, povej, kaj se je zgodilo s teboj.

Nehote sem zarudela in povesila oči. V njegovih očeh je zableščalo čuvstvo razžaljenja in jeze. Prestrašila sem se, ko sem pomislila, kaj bi on ute-

Čehi so pa baje družih mislij in neki mislijo v zboru predlagati nekatere premembe državnoborskega volilnega reda na Moravskem in Českem. — Šolski odsek državnega zbora izročil je poročanje o peticiji Tržaškega mesta, da se osnuje v Trstu pravna akademija ali pa popolno vseučilišče, poslancu Jirečku v poročanje. Poslanec Jireček je poročal o peticiji učiteljev srednjih šol v Trstu, Brnu in Pragi, da bi se njih plače zjednačile s plačami učiteljev na Dunajskih srednjih šolah. Poročevalec je priporočal, da se ta prošnja izroči vladi, da se nanjo ozira. Naučni minister je omenil, da se hitro ne more tej prošnji ustreči. Če se tem učiteljem povišanje plač dovoli, kmalu pridejo drugi z enakimi prošnjami, in tako bi se morale popolnem na novo urediti srednješolske učiteljske plače. Največ uzroka zahtevati povišanje plače imajo Tržaški učitelji in na te se bode tudi nekoliko oziralo. Za popolno zjednačenje vseh srednjih šol se pa sedaj vlada še ne more izreči. Potem se vsprejme poročevalčev nasvet. Na to je poročal Jireček o prošnji českega kluba v Pragi, da se pomnoži število obrtnih šol in da se osnuje komisija za obrtni pouk pri namestoistvu v Pragi. Poročevalec priporoča, da se ta prošnja izroči vladi s priporočbo, da se blagovoli na njo ozirati. Kar se tudi vsprejme.

Vsled slabega stanja sladorne industrije prišla je tudi česka zemljiško-kreditna banka, prvi denarni zavod na Českem v veliko nevarnost. Najbrž bode prišlo do kraha, ako država ne pomore. Levičarji to v svojih listih z velikim veseljem konstatuje, čez zdaj bode pa tudi desnica morala podpirati banke, kakor smo jih mi.

Hrvatski sabor bode še ta mesec imel dve seji, da dovoli vladi indemiteto, ker budgeta za 1885 ne more več rešiti.

Vnanje države.

Iz Madrida se poroča v „Daily News“, da je mej **Francije** in **Spanije** navstal majhen spor zaradi odškodovanja španskih državljanov, ki so bili pri nemirih v Saïdi v Algeru pred dvema letoma poškodovani. Francoska zbornica je sicer že dovolila odškodovanje, vlada pa tega neče Španiji izplačati, dokler ta ne odškoduje v poslednji karlističnej vojni poškodovanih Francozov. Madridska vlada pa tega ne more storiti, ker bi se potem utegnile še druge države oglasiti za odškodovanje svojih državljanov, ki so vsled omenjene vojne imeli škodo.

Nemški državni zbor bode 17. t. m. volil definitivno predsedstvo za to zasedanje, potem pa pojde na božične počitnice. 5. januarja se zopet snide. — Pri posvetovanji o stroških za kolonijalno politiko pride knez Bismarck zopet v zbor in bode zagovarjal nemško kolonijalno politiko. — Pri nadomestilih volitvah sta v Berlinu izvoljena v državni zbor jeden svobodnjak in jeden socialist. Socialisti imajo sedaj v državnem zboru 25 poslancev.

V Lizboni se je osnovalo „Portugalsko-afriško akcijsko društvo“ z glavnico 500 000 funtov šterlingov. Namen tega društva bo oživiti portugalsko trgovino v **zapadno afriških** krajih zlasti organizovati redno parobrodno vožnjo.

Angleški list „Portsmouth Times“ je naprosil nad 100 pomorskih častnikov, da se izrečejo, ali zadostujejo predlogi admiralitete o povekšanji vojnega pomorstva današnjim potrebam. Vsi razen treh so zanimavno odgovorili. Ti častniki so pripadali vsem činom od admiral do poročnika.

S francosko-kitajskega bojišča bomo kmalu slišali o novih večjih bojih. Francozi zdaj samo čakajo, da dojdejo nova podkrepljenja. Kitajci neki nameravajo z vojuimi parniki napasti francoske privatne ladije, na katerih se vozijo podkrepljenja. Francoski admiral Courbet je že storil vse potrebno, da prepreči ta napad.

Nemški in ruski zastopnik v Kajiri sta Nubar paši ponovila svoje zahtevanje, da se imenuje jeden nemški in jeden ruski član pri blagajnici **egip-**

preziranje in razžaljivo pomilovanje. Nesramni poljub me je pekel na lici, in misel na moža in otroka mi je bila neznosna. Ko sem ostala sama v svojej sobi, hotela sem premisliti svoj položaj, pa strašno mi je bilo biti sama. Čaja, katerega so mi prinesli, nesem spila, samo ne vem zakaj? z mrzlično hitrostjo sem se začela pripravljati, da odpotujem z večernim vlakom, v Heidelberg k možu. Ko sva sli s hišinjo v prazni železniški voz, stroj se premaknil, in sveži vzduh popihal name skozi okno, začela sem se zavediti in premišljevat o moji preteklosti in prihodnjosti. Vse mojo zakonsko življenje od tistega dne, ko sem prišla v Peterburg, pokazalo se mi je v novej svetlobi in grizla me je vest. Prvokrat sem se živo spominjala najinih prvih dnij na deželi, najinih načrtov, prvokrat se mi je usililo v glavo vprašanje: Kako je bilo njegovo veselje tedaj? Čutila sem se krivo pred njim. Pa zakaj me on ni ustavil, zakaj se je licemeril pred menoj, zakaj se je izogibal objasnjenju, zakaj me je žalil? povpraševala sem samo sebe. Zakaj ni porabil moči svoje ljubezni nad menoj? Ali me morda ni ljubil? Naj bi on bil kriv ali ne, poljub tega tujega človeka mi je ostal na lici in čutila sem ga. Čim bolj sem se bližala Hei-

gnil misliti, in s tako silo, kakeršne nesem pričakovala, skrivajoč svoja čustva, rekla sem.

— Nič se ni prigodilo, samo žalostno in dolgočas mi je biti sama, in mnogo sem mislila o našem življenji in o tebi. Že tako dolgo sem kriva pred teboj! Zakaj hodiš z menoj tja, kamor ne maraš? Davno sem že kriva pred teboj ponovila sem, in prišle so mi solze v oči. — Pojdiva v Rusijo, na deželo, in za vselej.

— Oh! draga moja, ne nadleguj me s tem, rekel je hladno: — kaj hočeš ti na deželi, sicer bi to bilo prav, ker že imava malo denarja; a za vselej, to je le domišljevanje. Jaz vem, da bi ti ne mogla strpeti na deželi. Le čaja se napij, pa ti bode bolje, in ustal je, da bi pozvonil slugi.

Predstavljal sem si, kaj je on mislil o meni, in žalile so me te misli, katere sem mu pripisovala, ko je uprl v me svoj nezaupni in, kakor se mi je zdelo, zasramljivi pogled. Ne, on noče in ne more me razumeti! Rekla sem, da grem pogledati otroka in šla sem od njega. Hrepenila sem biti sama in plakati, plakati, plakati...

(Dalje prih.)

tovskega dolga. Podala sta se radi tega tudi k podkralju, ki pa jima ni dal nobenega odločnega odgovora. Izgovarjal se je, da je Egipt ustavna država, da torej in sam ne more nič za gotovo obljubiti.

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani 12. decembra.

Predseduje podžupan g. Vaso Petričič, navzočih je 18 mestnih odbornikov. G. podžupan vabi mestne odbornike, da se udeležijo v neželjo slovesnega umeščenja prevzvišenega g. knezoškofa dra. Misije v stolni cerkvi.

Overovateljema zapisnika današnje seje imenuje g. podžupan mestna odbornika gg. Gogala in Hribarja.

Odbornik g. Bayer poroča v imenu finančnega odseka o izidu običnega skontriranja, ki je bilo v 13. dan novembra in priporoča, da se poročilo v tej zadevi vzame na znanje. Nadalje poroča o reviziji blagajničnih knjig in dnevnikov, ki se tičejo šolske priklade za leta 1881, 1882 in 1883 in nasvetuje, da se vzame poročilo na znanje in izreče kontrolorju g. Vojtehu Valenti priznanje za njegovo delovanje v tej zadevi, čemur zbor pritrdi.

Odbornik g. Bayer poroča v imenu finančnega odseka o predlogu magistrata, da se letna plača 700 gld. nadzorniku mestne klavnice, katera se je doslej izplačevala iz klavničnega zaklada, razdeli odsej mej mestno blagajnico, sejmische in mestno klavnico, čemur zbor pritrdi in vzprejme tudi dostavek odbornika g. Hribarja, da se to razdeljenje izvrši za tekoče leto.

Odbornik g. Žužek poroča v imenu stavbinskega odseka o načrtu za reguliranje ceste v mestni log. Doberletovi dediči zahtevajo za odstranjenje svinjaka in nekoliko vrta, da bi se cesta razširila 1000 gld. in dve parceli v mestnem logu, kar je preveč, torej poročevalec predlaga, da se ta ponudba odbije, čemur zbor pritrdi.

Odbornik g. Kušar naznanja v imenu odseka za olepšavo mesta, da isti svoj predlog o odpravi ribnjake ali bazarja pod Tivoli umakne, ker se iz istega vodomet pred gradom napaja. Potem nasvetuje napravo nasadov v kotih pri stopnjah Frančiškanske cerkve. Po daljšem razgovoru se sklene, da ima stavbeni urad poprej napraviti proračun. Mestni odbornik g. Kušar nasvetuje v imenu odseka za olepšavo mesta napravo železnih pisoarjev pri Frančiškanski cerkvi in v Lattermanovem drevoredu.

Odbornik gosp. Ledenik poudarja nujnost pisoarja blizu gledališča, katerega je on že lansko leto nasvetoval. Sklene se po daljšem razgovoru, da se napravi pri Frančiškanski cerkvi pisoar, ki bode stal kakih 500 do 600 gld., zaradi pisoarja v Lattermanovem drevoredu in blizu gledališča ima še prej poročati stavbinski odsek.

O zadnji seji nam je še dodati, da je poročal v imenu osebnega in pravnega odseka g. mestni odbornik dr. Zarnik, da je magistratni tajnik gosp. M. Zamida napravil iz izvestnim vspehom izpit, kar mestni zbor z občnim odobravanjem vzame na znanje.

Mestni odbornik gosp. Gogala poročal je v imenu šolskega odseka in nasvetoval:

Ernestini Kernovi, učiteljici na mestni dekliški šoli v Ljubljani dovoli se prva petletnica 60 gold. začeti od 1. dne novembra 1883. Vprašanje glede petletnic tistih učiteljev in učiteljic na mestnih šolah v Ljubljani, katerim se je plača povikšala ali ki se naprej pomaknejo na višjo plačo, naj se s tem principijelno reši tako da dobivajo „službeno letno doklado“ se le po preteku po postavi določenih let od povišanja plače, oziroma od tega časa naprej, ko se pomaknejo na višjo plačo. Ta sklep naj ne zadeva tistih petletnic, katere so se že prej dovolile.

Predlog se vsprejme.

Mestni odbornik dr. Derč poroča o računu dotacije za tukajšnje c. k. veliko realko za l. 1883. Se odobri.

Mestni odbornik gosp. Počivavnik utemeljuje svoj samostalni predlog, da se znižajo tržne pristojbine od konja, bika ali vola od 40 kr. na 20 kr. in za krave, junce ali telice od 30 kr. na 20 kr. Govornik pravi: Jaz ne stavim predloga morda samo v interesu Ljubljanskih mesarjev, nego v interesu Ljubljanskega mesta, občinstva, sešeno pa trgovcev in obrtnikov. Tržna pristojbina 40 je na vsak način previsoka, to se vidi iz tega, s kako nevoljo so kmetovalci slišali o tako čutnem povišanju tržne pristojbine in kako se že kažejo praktični slabi nasledki.

Ljubljanski živinski sejmi so bili prej v jako velikem številu od živinorejcev kmetovalcev obiskani in kupci iz drugih dežel so zmirom gosteje prihajali s Koroškega in Štajerskega, z Reke, Pulja, Trsta, Gorice, z Bavarskega, da so nakupili na stotine glav živine in jo dobro plačali, tudi Ljubljanskim mesarjem je bilo mogoče, se vsaj tu in tam oskrbeti z dobro, da si ne ravno ceno govejo živino. To vse se je na nekorištnost Ljubljanskega mesta in sešeno nje obrtnikov, posebno krmarjev in trgovcev, neveselo spremenilo, kar kažejo jako določno zadnji trije živinski sejmi. Kmetovalec mnogokrat nema 40 kr. v žepu, tem manj 80 k., da bi plačal za dvojico živine tržno pristojbino in nasledek tega je, da se živinorejci izogibajo Ljubljanskim sejmom in gonijo svojo živino raje na živinske trge v okolici, ali pa v Kranj, Mengoš, Vrhniko itd., kateri semnji so se nenavadno oživeli, dočim se na Ljubljanski somenj priganja zmirom manj živine. Kaj je nasledek? Mestna blagajnica trpi škodo, ker kmet ne plačuje tržne pristojbine, ampak proda kje drugej svojo živino, kjer pa živino proda, tam kupuje potrebne stvari in tudi je in pije, in tako imajo škodo vsi trgovci in obrtniki sploh. Ako se tedaj kakor jaz predlagam tržna pristojbina zniža za navedeno živino, bode imela mestna blagajnica zmirom dobiček, ker se bode prigalo pri nizki tržni pristojbini mnogo živine več, ko zdaj, in koristi velikih živinskih sejmov imeli bodo vsi obrtniki in trgovci, sploh vse mesto. Konečno nasvetujem naj se moj predlog (katerega sem pismeno že izročil gospodu županu) odda finančnemu odseku v pretres in poročanje.

Mestni odbornik g. Ledenik opomni: Tudi jaz rad priznavam, da so dosedanje tržne pristojbine, kakor skušnja uči, nekoliko previsoke in da morda ne pospešujejo trgovne na našem živinskem trgu, toda iste, po nasvetu g. predlagatelja takoj skoro na polovico znižati, se mi vender ne zdi nместno in utemeljeno.

Kot član užitninskega direktorija imam pred seboj izkaze v tržnih boletah izdanih od mesca junija do konca oktobra t. l.

Oddanih je bilo o tem času bolet po 30. 2358 v znesku 707 gold. 40 kr., onih po 40 kr. 3887 v znesku 1554 gold. 80 kr., tedaj vkup bolet teh dveh kategorij 6245, ki so donesle lepo svoto 2262 gld. 20 kr.

Ko bi se pa pristojbine teh dveh vsot od 30 in 40 na 20 kr. znižale, nastane vendar le vprašanje ali bi se potem tudi ves promet v toliko povzdignil, v kolikor bi se pristojbine, oziroma njih donesek zmanjševal, jaz vsaj sem tega mnenja, da bi taka sprememba jako neugodno vplivala na tržne dohodke.

Ker je torej stvar še mnogostranskega pretresovanja vredna, predlagam da bi se g. Počivavnik nasvet razun finančnemu odseku tudi še klavničnemu direktoriju v pretres izročil.

Predlog g. Počivavnik izroči se finančnemu odseku.

Domače stvari.

— (Centralni odbor c. kr. kranjske kmetijske družbe), na čelu predsednik baron Wurzbach in podpredsednik g. J. Seunig, predstavil se je danes dopoldne gosp. knezoškofu dru. Misiji, kateri je odbor jako prijazno vsprejel in pristopil kot član c. kr. kmetijske družki kranjske.

— (Pevski zbor Čitalnice Ljubljanske) napravil je v soboto zvečer ob 9. uri knezu in škofu dru. Misiji slovesno serenado. Pod vodstvom g. Valente peli so se jako krepko in precizno trije zbori. Prevzvišeni vladika je pri oknu poslušal izborni petje, se zahvalil za ovacijo z besedami: „Presrečna hvala za izvrstno petje!“ posebe pa še svojo zahvalo izrekel pevovodji g. Valenti, katerega je k sebi povabil in se z njim jako prijazno razgovarjal. Občinstvo, broječe par tisoč, pozdravilo je novega vladiko trikratnim živio- in slaviklici.

— (Za „Narodni dom“ v Ljubljani) narašča občno zanimanje dan za dnevom; zlasti Čehi, ne samo posamičniki, temveč različna društva kakor tudi mestna zastopstva pošiljajo svoje doneske temu rodoljubnemu podjetju. Znatno število sreček kupili so naslednji mestni zastopi česki: v Kladnem, v Benešovem, v Podebradu, največ pa v Pilznu in sicer petdeset; mestni zastop v Jičinu je daroval 10 gld.; v Smilovem 25 gld.; kar naj bi bilo v vzgled in posnemo našim mestom! Na Slovenskem kupile so dozdaj naslednje posojilnice srečke:

Vrhniska in Celjska po petdeset, v Rožeku pa deset, a Ljutomerska posojilnica je obljubila znaten donesek.

— (Osobne vesti.) Uradnik južne železnice gospod Ivan Resman premeščen je iz Divače v Trst. — Umrli je na Vrhniki g. Petrič, vulgo Žitko, znani trgovec in ljudomil človek. — Lajtenantom v rezervi pri polku nadvojvode Viljema imeovan je g. Alois Franko, pravnik in tačasni prvosednik „Slovenije“ na Dunaji.

— (Umrli) je včeraj v Trstu baron Kemperle, predsednik nadsodnji primorske, tajni svetnik in član državnega sodišča. Pokojnik porodil se je 1811. l. v Gorici.

— (Časnikarsko.) Dunajski „Vaterland“, znano glasilo nemških konservativcev in avtonomistov, imel bode, kakor se nam javlja z Dunaja, že prihodnje leto tudi večerno izdajo svojega lista. Prihodil si je tudi svojo hišo v tretjem predmestju, kamor se kmalu preseli. Sploh se temu listu širi velik upliv in gmotna stran njegova in mi bomo vse to simpatično pozdravljali, dokler se gospodje pri „Vaterlandu“ ne bodo v opreko stavili z našimi opravičenimi narodnimi borbami in zahtevami.

— (Šolnina na državnih srednjih šolah.) V zmislu §. 9. zakona z 9. dne aprila 1870 je naučno naše ministerstvo premenil nekoliko §. 4. minist. naredbe z 19. dne aprila 1870 ukrenilo, da ima na vseh državnih srednjih šolah, izimši Dunajske, šolnina od šolskega leta 1885/86 naprej znašati za spodnje štiri razrede dvajset, za višje razrede štiri in dvajset goldinarjev na leto.

— (Ogenj.) 13. t. m. ob 6 uri zvečer začelo je goreti v hlevu posestnika Janez Požaršek na barji na Karolinskem predmestju št. 6. Ogenj je v kratkem času uničil hlev in hišo, veliko sena in slame, kakor tudi skoraj vso hišno opravo. Škoda iznaša 1600 gld. Zavarovan je bil posestnik pri Graški vzajemni zavarovalnici za 1000 gld. Zažgal je najbrže desetletni sin posestnikov France Požaršek.

— (Tatvina.) Včeraj dopoldne ukral je neznan tat v kavarni „pri Slonu“, plesnemu učitelju Kajetanu Doix-u novo zimsko suknjo vredno 42 gl.

— (Arnošt Bohaboj Förchtgott-Tovačovskega desetletnica), ki jo priredi slovansko pevsko društvo na Dunaji, bode 16. decembra t. l. zvečer o veliki dvorani hotela „Goldenes Kreuz“ (Wien VI. Mariabrunnerstrasse), Sodelovala bodeta umetnika Keller in Toms, člana c. kr. dvorne opere. Pevci pojo samo Tovačovskega z bore; sicer te-le: 1. „Naše pisne“; 2. „Vlasti“; 3. „Ruže“, 4. „Kytice z narodnih pisni slovanskyh“ (a) ruska, b) maloruska, c) srbska, d) hrvaška, e) slovanska, f) ruska; 5. „Česko moravske vabočni (božične) pisne“ (velik mešani zbor); 6. „Ticha noč“; 7. „Prijde jaro“. Gosp. Jahoda-Krtinský podal bode slavljencev životopis. — 18. t. m. bode v Aninej cerkvi (I. Annagasse) requiem za pokojnikom; slovansko pevsko društvo pelo bode Tovačovskega prekrasni requiem. Začetek slavnosti bode ob 8. zvečer: requiem pa ob 8. zjutraj. N. B. Pevci, ki neso bili pri poslednji pevski vaji dobé vstopnice pri g. dr. J. Lenochu I. Bräunerstr. 4.

— (Akademično društvo Triglav.) Ker je večina gg. odbornikov svoje mandate odložila, se je sestavil deloma novi odbor obstoječ iz sledečih gospodov: Predsednik: gospod A. Rogina, stud. iur.; podpredsednik: g. T. Novak, stud. iur.; tajnik: g. T. Podgoršek, stud. iur.; blagajnik: gosp. P. Defranceschi, stud. med.; arhivar: gosp. A. Neuberger, stud. med.; svet: g. T. Mayer, stud. iur.; knjižničar: g. A. Končan, stud. iur.; namestnik: g. K. Grossmann, stud. iur.

— (Osepnice) v Trstu še vedno razsajajo. Od sobote do včeraj opoldne jih je 24 na novo zbolelo za osepnice, 4 pa so umrli. V vojaških bolnicah je 21 vojakov, ki so zboleli za to boleznijo.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Linz 15. decembra. Včeraj zjutraj prišli so uradniki policije Dunajske v Urfahr-u štiri anarhiste ter zaplenili dele tiskovnega stroja, projekte in tiskovine, katere so pri njih našli.

Pariz 14. decembra. Senator Eugen Pelletan, l. 1870 član začasne vlade, danes umrl.

London 14. decembra. Včeraj proti 6. uri zvečer bila je pod obokom London Bridge eksplozija. Urok nepoznat, preiskava se je pričela.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.